

Жалба, подадена на 5 юли 2018 г. — Altice Europe/Комисия

(Дело T-425/18)

(2018/С 341/31)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Altice Europe NV (Амстердам, Нидерландия) (представители: R. Allendesalazar Corcho и H. Brokelmann, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени членове 1, 2, 3 и 4 от Решение C(2018) 2418 final на Комисията от 24 април 2018 година за налагане на глоба във връзка с привеждането в действие на концентрация в нарушение на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета (¹) (преписка М.7993 — Altice/PT Portugal, производство по член 14, параграф 2),
- при условията на евентуалност, да упражни правомощието си за пълен съдебен контрол, за да намали съществено размера на глобите, наложени в членове 3 и 4 от решението, и
- във всички случаи да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. В рамките на първото основание се твърди, че са нарушени член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламента за сливанията на ЕО, както и принципите за законност и презумпцията за невинност, тъй като в обжалваното решение понятието за „извършване“ на концентрация се използва извън неговия обхват и значение.

Жалбоподателят твърди, че за целите на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламента за сливанията на ЕО за „извършването“ на концентрация било необходимо нещо повече от „възможността за упражняване на решаващо влияние“ по отношение на дадено предприятие и че нито едно от обстоятелствата, въз основа на които е прието обжалваното решение, не съставлявало извършване. По-нататък жалбоподателят посочва, че като разширява неправомерно обхвата на понятието „извършване“, обжалваното решение нарушавало принципа на законност, установен в член 49, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 7 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, както и презумпцията за невинност, гарантирана в член 48, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в член 6, параграф 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

2. В рамките на второто основание се твърди, че Комисията е допуснала фактическа грешка и грешка при прилагането на правото като приела в обжалваното решение, че жалбоподателят е придобил едноличен контрол върху PT Portugal.

В обжалваното решение били допуснати фактическа грешка и грешка при прилагането на правото, тъй като било установено, че жалбоподателят придобил едноличен контрол върху PT Portugal и извършил концентрацията като придобил едноличен контрол върху PT Portugal.

3. В рамките на третото основание се твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото и фактическа грешка като установила наличието на нарушения на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламента за сливанията на ЕО.

Предварителните договорености, за които се твърди, че се съдържат в договора за продажба, имали акцесорен характер и не съставлявали преждевременно извършване на концентрацията. Освен това жалбоподателят всъщност не е упражнявал никакво решаващо влияние върху PT Portugal преди сключването на договора. Комисията не можела основателно да се позовава на седем обстоятелства, изложени в раздел 4.2.1 от обжалваното решение, за да установи упражняването на действителен контрол от жалбоподателя върху PT Portugal. На последно място, обжалваното решение съдържало грешки при прилагането на правото и фактически грешки, тъй като в него се приемало, че предаването на информация на жалбоподателя допринася за констатирането на упражняването на контрол.

4. В рамките на четвъртото основание се твърди, че Комисията нарушила принципа *ne bis in idem*, принципа на пропорционалност, принципа на забрана на двойното наказване и се прави възражение за незаконност по отношение на член 4, параграф 1 и член 14, параграф 2, буква а) от Регламента за сливанията на ЕО.

Твърди се, че като налага на един и същи нарушител две глоби за едно и също поведение на основание на две законодателни разпоредби, с които се защитава един и същи правен интерес, обжалваното решение нарушавало принципа *ne bis in idem*, установен в член 50 от Хартата за основните права на Европейския съюз и член 4, параграф 1 от Протокол № 7 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, принципа на пропорционалност, установен в член 49, параграф 3 от Хартата за основните права на Европейския съюз, и забраната за двойно наказване, основана на основните принципи, общи за правните системи на държавите членки. Прави се възражение за незаконност на основание член 277 ДФЕС по отношение на членове 4, параграф и член 14, параграф 2, буква а) от Регламента за сливанията на ЕО, които давали право на Комисията да санкционира един и същи нарушител два пъти за едно и също поведение, което вече е било санкционирано по член 7, параграф 1 и член 14, параграф 2, буква б) от Регламента за сливанията на ЕО.

5. В рамките на петото основание се твърди, че глобите са незаконосъобразни и са в нарушение на принципа за пропорционалност.

Обжалваното решение нарушавало член 14, параграф 2 от Регламента за сливанията на ЕО, тъй като налагало глоби на жалбоподателя, независимо от липсата на небрежност или умисъл и накърняване на целите на разпоредбите на ЕС за контрол върху сливанията. Обжалваното решение било в нарушение на член 296 ДФЕС и на член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като не били посочени мотиви по отношение на размера на глобите. Обжалваното решение освен това нарушавало принципа на пропорционалност, като налагало втора глоба по член 14, параграф 2, буква а) от Регламента за сливанията на ЕО за същото поведение, което вече е било санкционирано по член 14, параграф 2, буква б) от Регламента за сливанията на ЕО. На последно място, глобите били в нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като в обжалваното решение не били надлежно взети предвид всички релевантни обстоятелства при определянето на техния размер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО); Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Жалба, подадена на 11 юли 2018 г. — Bizbike и Hartmobile/Комисия

(Дело T-426/18)

(2018/C 341/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Bizbike (Вилсбеке, Нидерландия), Hartmobile BV (Амстердам, Нидерландия) (представител: R. MacLean, Solicitor)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- на посочените в жалбата основания да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/671 на Комисията от 2 май 2018 година за въвеждане на регистрационен режим по отношение на вноса на електрически велосипеди с произход от Китайската народна република⁽¹⁾, и
- да осъди Европейската комисия и встъпилите страни да заплатят съдебните разходи.